

DECIZIA nr. 8/11.04.2008
privind soluționarea contestației formulate de
SC. „S” SRL
înregistrată la D.G.F.P sub nr. „c1”/05.03.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, a fost investită în baza art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu soluționarea contestației formulate de SC. „S” SRL cu sediul în, str. nr...., jud., cod de identificare fiscală RO 189....., număr de înmatriculare la O.R.C J37/--/16.08.200-, împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. „di”/13.02.2008, a Raportului de inspecție nr. „rif”/12.02.2008 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. „rif”/12.02.2004, emise de Administrația Finanțelor publice a Municipiului –Serviciul de inspecție fiscală persoane juridice.

Actele contestate au fost comunicate societății în data de 13.02.2008, fiind predate sub semnatura reprezentantului acesteia pe adresa de înaintare.

Contestația a fost depusă în termenul impus de art. 207(1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la D.G.F.P. sub nr. „c1”/05.03.2007 care, cu adresa nr. „c1”/06.03.2008 a înaintat-o organului de inspecție fiscală în vederea completării dosarului și întocmirii referatului cu propuneri de soluționare.

Cu adresa nr. „a”/12.03.2007 AFP a înaintat dosarul contestației la Direcția generală a finanțelor publice a județului unde s-a înregistrat sub nr. „ni”/13.02.2008.

Obiectul contestației îl reprezintă modul de soluționare a decontului de TVA cu sume negative cu opțiune de rambursare aferent trimestrului IV 2007 depus la A.F.P. în data de 14.01.2008 și se referă la **suma de „S” lei** care se compune din:

- **suma de „S1” lei** - TVA neadmisă la rambursare;
- **suma de „S2” lei** - majorări de întârziere aferente unei rambursări de TVA anterioare, necuvenite, stabilite prin Decizia de impunere nr. „di”/13.02.2008 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. „rif”/12.02.2008.

I. Prin contestația formulată, SC. „S” SRL, solicită admiterea contestației pentru suma de „S1” lei neadmisă la rambursare din decontul de tva aferent trimestrului IV 2007 înregistrat la AFP a municipiului în data de 24.01.2008 precum și pentru majorările de întârziere în sumă de „S2” lei pe care le consideră incorect calculate și reținute în sarcina sa.

În susținerea contestației invocă prevederile:

- contractului de furnizare mărfuri și/sau servicii nr. „-----”/08.05.2007 încheiat cu S.C „RG” SRL având ca obiect „livrarea și montajul” echipamentelor necesare execuției unei instalații de climatizare și ventilație la Complex Comercial (realizare instalații termoenergetice centrală termică, montaj tubulatură ventilație, realizare rețea agent termic și condens);
- prevederile art. 160 alin. 2 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;
- prevederile Ordinului 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN;
- prevederile Ordinului 155/2007.

Societatea consideră că în prevederile legale invocate mai sus se face referire la lucrări de construcții montaj, deci la o prestare de serviciu nu și la o livrare de bunuri (echipamente).

Față de cele prezentate consideră ca facturile fiscale reținute de organul de inspecție fiscală au fost corect întocmite cu tva, societatea având drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă.

II. Organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. „di”/13.02.2008, Cap. 2.2.1 Soluționarea decontului de taxă pe

valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare și Raportul de inspecție fiscală nr. „rif”/12.02.2008, reține următoarele:

Controlul s-a efectuat ca urmare a solicitării societății de restituire a soldului sumei negative din decontul de tva aferent trimestrului IV 2007 înregistrat la A.F.P. sub nr „dtl/24.01.2008 precum și a dispoziției nr..../12/02.2008 prin care s-a dispus reverificarea fiscală a societății pentru perioada 01.01.2007-30.09.2007.

Perioada supusă controlului 01.01.2007- 31.12.2007.

Din verificarea documentelor puse la dispoziția organului de inspecție fiscală s-a constatat:

- societatea se află în stadiu de investiții, respectiv, modernizarea și amenajarea spațiului „Complex Comercial, str. nr. pentru care are contractate lucrări de construcții montaj cu diverși parteneri;

- societatea are încheiat contractul de furnizare mărfuri și/sau prestări servicii nr. „-----” din 08.05.2007 cu SC „RG” SRL I... al cărui obiect (art. 1 din contract) îl constituie livrarea și montajul echipamentelor necesare realizării instalațiilor de climatizare și ventilație Complex Comercial, lucrări de montaj pentru realizare instalații termoelectrice centrală termică, montaj tubulatură ventilație (introducere, evacuare), realizare rețea agent termic și condens.

- că furnizorul era obligat să încadreze lucrările privind instalațiile de climatizare și ventilație la valoarea totală (echipamente + montaj) în categoria „lucrări de construcții montaj” cuprinse în secțiunea F, diviziunea 45 din Anexa la Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr.601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN și să aplice măsurile de simplificare prevăzute de actele normative mai sus menționate

- deoarece în timpul inspecției fiscale dispuse pentru soluționarea cererii de soluționare a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare nr. „dt” din 24.01.2008 pentru trimestrul IV 2007, organul de inspecție fiscală a constatat că societatea a aplicat eronat măsurile de simplificare pentru achizițiile de echipamente efectuate de la SC „RG” SRL I... care cuprindeau și o perioadă anterioară, verificată deja conform RIF nr...../03.10.2007 au întocmit referatul nr./12.02.2008 prin care au solicitat reverificarea fiscală pentru perioada 01.01.2007 – 30.09.2007. Ca urmare, prin Dispoziția nr. .../12.02.2008 se dispune „reverificarea fiscală la SC „S” SRL” pentru perioada 01.01.2007-30.09.2007

- în perioada 01.05.2007- 31.12.2007, societatea își exercită dreptul de deducere a tva în sumă de S_{17} lei în mod eronat, pentru echipamentele achiziționate de la SC „RG” SRL I... necesare realizării instalațiilor care fac obiectul contractului nr. „-----”/08.05.2007(facturile fiscale nr: 8..., 8..... și 1... din 02.07.2007, 1... și 1... din 03.07.2007, 6..... și 8..... din 16.07.2007, 4... din 01.10.2007, 6... și 6... din 30.10.2007 1... și 7...din 19.11.2007, încalcând prevederile art.160(2) lit. c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și art.2 , alin 1 din OMFP nr.155/2007.

Organul de inspecție fiscală a constatat ca în perioada supusă reverificării societatea a beneficiat de restituirea taxei pe valoarea adăugată în sumă de „ $S_{a1}+S_{a2}$ ” lei, neconvenită ca urmare a neaplicării măsurilor de simplificare în trimestrul I și II 2007, astfel:

- la data de 10.10.2007 suma de „ S_{a1} ” lei;

- la data de 16.11.2007 suma de „ S_{a2} ” lei, sume care s-au compensat din soldul negativ de taxă pe valoarea adăugată din decontul depus la data de 24.01.2008, aferent trimestrului IV 2007.

Pentru suma de „ $S_{a1}+S_{a2}$ ” lei, pentru care societatea a beneficiat de restituire fără a avea acest drept organul de inspecție fiscală a calculat majorări de întârziere în sumă de „ S_2 ” lei, prin aplicarea art. 119 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III.. Având în vedere, motivațiile societății, constatările organului de Inspecție fiscală, documentele existente la dosarul cauzei în raport cu prevederile actelor normative în vigoare se reține:

III.1. Referitor la suma de „ S_{17} ” lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la rambursare:

Cauza supusă soluționării este de a se stabili dacă societatea avea obligația de a aplica măsuri de simplificare privind TVA aferentă achizițiilor de echipamente, incorporate în obiectivul “instalații de climatizare și ventilație” facturate în baza contractului de livrare de mărfuri și/sau servicii nr. „-----”/08.05.2007 încheiat cu SC „RG” SRL I... în condițiile în care lucrările respective se încadrează în categoria lucrărilor pentru care se aplică “taxarea inversă” chiar dacă furnizorul nu a menționat pe facturile emise “taxare inversă”, facturile fiind cu tva.

In fapt :

- în perioada 01.05.2007 – 31.12.2007 societatea a achiziționat echipamente de la SC „RG” SRL I..., necesare investiției la obiectivul Complex Comercial, conform contractului de livrare bunuri si/sau prestări servicii nr. „-----”/08.05.2007 încheiat între cele două părți al cărui obiectiv îl constituie „realizarea de instalații termoelectrice centrala termică, montaj tubulatură ventilație (introducere și evacuare), realizare rețea agent termic și condens. Valoarea totală a contractului este de „V” lei fără TVA (Capitolul IV – Prețul și modalități de plată);

- în baza contractului încheiat care prevede atât furnizarea de echipamente cât și montarea acestora, au fost achiziționate echipamente în valoare totală de „Vm” lei cu tva aferentă în sumă de „S1₁” lei. Echipamentele au fost montate în ansamblul instalației de climatizare și ventilație de aceeași societate de la care s-au aprovizionat, respectiv SC „RG” SRL I..., astfel că societatea avea obligația aplicării măsurilor de simplificare conform art. 160 alin. 2 lit. c) din Codul fiscal;

- prin Anexa contr.”-----”.../08.05.2007, se stabilește valoarea totală a contractului: echipamente centrală termică + echipamente ventilație – climatizare + montaj în sumă de 1.”-----”. lei fără TVA la care se aplică o reducere de 11,5% = „V” lei.

Așadar, lucrarea contractată cuprinde atât echipamentele cât și montajul acestora și se încadrează în secțiunea F „Construcții”, diviziunea 45 “lucrări de construcții” - 4533 Lucrări de instalații tehnico-sanitare din anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN celor pentru care se aplică măsurile de simplificare prevăzute de art. 160(2) lit. c).

- societatea, în perioada 01.05.2007 - 31.12.2007 își exercită dreptul de deducere a tva pentru suma de „S1₁” lei aferentă facturilor nr. 8..., 8.. și 1.. din 02.07.2007, 1.. și 1.. din 03.07.2007, 6.... și 8... din 16.07.2007, 4.. din 01.10.2007, 6.. și 6.. din 30.10.2007 1.. și 7... din 19.11.2007, întocmite în mod eronat, de către furnizor în regim normal de taxare și pentru care furnizorul era obligat să aplice taxarea inversă .

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile :

-art.160 alin. (1) și (2) lit. c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal unde se menționează:

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

*(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:
c) lucrările de construcții-montaj”;*

- art. 160 alin. (3) și (5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal unde sunt menționate obligațiile furnizorilor și beneficiarilor de lucrări de construcții montaj:

“(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea «taxare inversă», fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxa deductibilă în decontul de taxa”.

Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.”

“(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat «taxare inversă» în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea «taxare inversă» în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3).”

și dispozițiile Normelor metodologice de aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal modificată și completată prin H.G. nr.84/2005, pct. 82 alin (1), alin (3), alin (5), alin (9) și alin.(10) de aplicare a art. 160 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare:

„82. (1) Condiția obligatorie prevăzută la art. 160 alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxării inverse, este că atât furnizorul/prestatorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, și operațiunea în cauză să fie taxabilă. Măsurile de simplificare se aplică numai pentru operațiuni realizate în interiorul țării astfel cum este definit la art. 125[^]2 din Codul fiscal.

(3) Prin lucrări de construcții-montaj, în sensul art. 160 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se înțeleg lucrările de construcție, reparare, modernizare, transformare și demolare legate de un bun imobil.

(5) În cazul livrărilor/prestărilor, prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii/prestatorii emit facturi fără taxă și fac mențiunea "taxare inversă". Taxa se calculează de către beneficiar asupra sumei plătite în avans și se înscrie în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 44"di" = 4427 cu suma taxei aferente.

(9) Neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme.

(10) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru bunurile prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 44"di" = 4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări".

precum și prevederile Ordinului MFP nr. 155 din 31 ianuarie 2007 privind aplicarea măsurilor de simplificare pentru lucrările de construcții-montaj prevăzute la [art.160](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

"ART. 1

În condițiile și limitele prevăzute la art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aplica măsuri de simplificare pentru lucrările de construcții montaj.

ART. 2

(1) Se aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru lucrările stipulate la secțiunea F "Construcții", diviziunea 45 din anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu respectarea condițiilor impuse și ținându-se seama de excluderile prevăzute în cadrul grupelor și claselor acestei diviziuni.

(2) Lucrările de reparații, transformare și modernizare a unui bun imobil vor fi supuse măsurilor de simplificare în măsura în care acestea sunt cuprinse în prevederile de la alin. (1).

ART. 3

Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care nu au aplicat prevederile art. 160 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru lucrările prevăzute la art. 2 din prezentul ordin, vor proceda la corectarea facturilor emise conform prevederilor art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal."

Potrivit Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN secțiunea Construcții diviziunea 45 „Construcții” include construcțiile generale și speciale pentru clădiri și de geniu civil, **lucrări de instalații** pentru clădiri și finisaje ale clădirilor. Diviziunea include lucrări noi, reparații, completări și modificări ridicarea de clădiri sau structuri de prefabricate și construcțiile cu caracter temporar.

Lucrările de instalații pentru clădiri includ instalarea tuturor tipurilor de utilități care fac construcția să funcționeze. Aceste activități sunt, de obicei, efectuate la locul construcției, deși părți ale lucrării pot fi executate într-un atelier. Se includ în această diviziune și activități de construcții specializate într-un aspect comun diferitelor tipuri de structuri, necesitând calificare sau echipament specializat. Sunt incluse activități ca lucrările tehnico-sanitare, instalarea sistemelor de încălzire și de aer condiționat, etc. și de asemenea lucrările de reparații la acestea.

Susținerea contestatoarei potrivit căreia bunurile livrate de furnizorul SC „RG”.SRL I... nu fac obiectul art. 160 alin. 2 și ca atare trebuiau facturate cu tva de către furnizor iar societatea „S” SRL avea dreptul să deducă tva aferent deoarece în conformitate cu prevederile legale citate sunt considerate „lucrări de construcții-montaj” numai serviciile prestate (în speță, serviciile de montare a echipamentelor) nu poate fi luată în considerație în soluționarea favorabilă a contestației deoarece din prevederile legislative la care s-a făcut referire mai sus se reține că măsurile de simplificare se aplică pentru lucrările stipulate la secțiunea F „Construcții”, diviziunea 45 “ lucrări de construcții” din anexa la Ordinul

președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN.

De asemenea conform prevederilor pct.13 alin (4) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI al Legii 571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. 44/2004, modificate și completate prin H.G. 1861/2006 :

„ (4) În sensul [art. 133](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile legate de bunurile imobile cuprind operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin natura lor;”

Față de prevederile legale mai sus menționate în mod justificat organul de inspecție nu a acordat dreptul de deducere a tva pentru suma de „S1₁” lei aferentă achizițiilor de echipamente în sumă de „Vm” lei facturate cu tva de către SC „RG” SRL I... care este și executantul lucrării conform contractului nr. „-----”/08.05.2007 care la Capitolul IV – „Prețul și modalități de plată” prevede: „Valoare totală a contractului este de „V” lei fără TVA.

Legiuitorul, în legătură cu aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de art. 160 din Codul fiscal pentru lucrările de construcții montaj face trimitere la secțiunea F „Construcții”, diviziunea 45 “ lucrări de construcții” din anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN.

În concluzie, SC „S” SRL avea obligația ca pentru instalațiile de climatizare și ventilație executate la Complexul Comercial să aplice măsurile de simplificare pentru suma de „S1₁” lei taxă pe valoarea adăugată aferentă materialelor încorporate în lucrările de construcții montaj și facturate de antreprenor cu tva și pe cale de consecință urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

III.2. Referitor la suma de „S1₂” lei reprezentând diferența între taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare, în sumă de „S1₁” lei, prin decizia de impunere nr. „di”/13.02.2008 și cea contestată în sumă de „S1” lei:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea cauzei, în condițiile în care suma excede valoarea totală a actului administrativ fiscal atacat.

În fapt, SC „S” SRL formulează contestație împotriva deciziei de impunere nr. „di”/13.02.2008 și a Raportului de inspecție fiscală nr. „rif”/12.02.2008 prin care s-a stabilit că nu se admite la rambursare Taxa pe valoarea adăugată în sumă de „S1₁” lei și nu în sumă de „S1” lei, așa cum a fost formulată contestația înregistrată la Direcția Generală a finanțelor Publice a județului sub nr. „c1”/05.03.2008.

În drept, sunt incidente prevederile:

- Art. 206 alin. (2) și ale art. 213 alin. (1) și (5) din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

ART:206

„ (2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal”.*

ART. 213

„ *Soluționarea contestației*

(1) *În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.*

(5) *Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”*

- pct. 12 lit. c) din Ordinul președintelui ANAF nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea [titlului IX](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

„12. Instrucțiuni pentru aplicarea [art. 185](#) - Soluții asupra contestației

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect.”

Din textele de lege citate mai sus se înțelege că în conținutul unei contestații trebuie să se regăsească **obiectul** care constituie **sumele** și măsurile stabilite de organul fiscal prin titlul de creanță sau **actul administrativ fiscal atacat**.

Deoarece prin contestația depusă, societatea precizează ca și obiect al contestației o sumă care nu a fost stabilită prin actul administrativ fiscal atacat, DGFP nu se poate investi cu soluționarea pe fond, contestația urmând a fi **respinsă** ca fiind **fără obiect pentru suma de „S12” lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la rambursare**.

III.3. Referitor la suma de „S2” lei reprezentând majorări de întârziere calculate asupra sumei de „Sa1+Sa2” lei taxă pe valoarea adăugată de care a beneficiat contestatoarea în perioada 01.01.2007 - 31.12.2007:

cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice a județului, este să se pronunțe dacă SC „S” SRL datorează la bugetul statului obligații fiscale în sumă de „S2” lei majorări de întârziere în condițiile în care a beneficiat de restituirea necuvenită a sumei de „Sa1+Sa2” lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, SC „S” SRL a efectuat lucrări de construcții montaj în bază unui contract de livrări de bunuri/prestări de servicii încheiat cu SC „RG” SRL I... pentru care avea obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de art. 160(2) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Societatea nu a aplicat aceste măsuri de simplificare pentru materialele utilizate, deși acestea au făcut obiectul aceluiași contract și au fost încorporate în instalațiile de ventilație și climatizare realizate.

În perioada 04.02.2008 - 012.02.2008, s-a efectuat inspectia fiscală pentru soluționarea cererii de restituire a soldului sumei negative din decontul nr. „dt”/24.01.2008, cu opțiune de rambursare aferent trimestrului IV 2007, dar constatându-se că societatea a aplicat eronat art. 160(2) lit. c) din Codul fiscal s-a dispus și reverificarea perioadei 01.01.2007 – 30.09.2007.

Organul de inspecție fiscală a constatat ca pentru perioada supusă reverificării societatea a beneficiat de restituirea taxei pe valoarea adăugată în sumă de „Sa1+Sa2” lei, necuvenită ca urmare a neaplicării măsurilor de simplificare în trimestrul I și II 2007, astfel:

- la data de 10.10.2007 suma de „Sa1” lei;

- la data de 16.11.2007 suma de „Sa2” lei, sume care s-au compensat din soldul negativ de taxă pe valoarea adăugată din decontul depus la data de 24.01.2008, aferent trimestrului IV 2007.

Pentru suma de „Sa1+Sa2” lei, pentru care societatea a beneficiat de restituire fără a avea acest drept organul de inspecție fiscală a calculat majorări de întârziere în sumă de „S2” lei, prin aplicarea art. 119 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 alin.(1), alin.(3) și alin. (4) și art. 120 alin (1), alin. (2) și alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere..

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la [art. 142](#) alin. (6).

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus și ținând seama că în sarcina contestatoarei au fost reținute obligațiile fiscale reprezentând creanța principală (în speță taxa pe valoarea adăugată), iar majorările de întârziere reprezintă măsură accesorie care urmează principalul, conform normelor de drept comun, societatea datorează la bugetul statului și suma de „S2” lei reprezentând majorări de întârziere aferente restituirilor de taxă pe valoarea adăugată de care a beneficiat în mod nejustificat, în sumă de „Sa1+Sa2” lei, calculate de la data la care a beneficiat de aceste sume și pâna la data la care au fost recuperate (stînse), prin compensare din soldul sumei negative din decontul de taxă pe valoarea adăugată nr. ./24.01.2008 și pe cale de consecință, se respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la contestația îndreptată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. „rif”/12.02.2008 se reține că date fiind prevederile art. 209(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele emitente”, această cerere intră în competența de soluționare a AFP – Serviciul inspecție fiscală persoane juridice și nu în competența materială de soluționare a DGFP prin compartimentul soluționare contestații.

Pentru considerentele arătate în baza art.211(5), art. 216 (1), art. 217(1) și art. 218 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

- Respingerea contestației formulate de SC „S” SRL:
 - ca neîntemeiată:
 - pentru suma totală „S1₁” lei reprezentând tva stabilită suplimentar de plată prin decizia nr. „di”/13.02.2008;
 - pentru suma de „S2” lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată neadmisă la restituire;
 - ca fiind fără obiect pentru suma de „S1₂” lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată excedând decizia de impunere contestată.
 - Constatarea necompetenței materiale de soluționare, a DGFP – compartimentul soluționare contestații, pentru dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, urmând ca AFP – Serviciul de inspecție fiscală persoane juridice să se investească în soluționarea contestației formulate împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. „rif”/12.02.2008.
- Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,